

UNUTTURULAN GERÇEKLER

1 Mayıs, İŞÇİ SINIFININ BİRLİK, DAYANIŞMA ve MÜCADELE GÜNÜ'dür.

Bunu, ülkemizin kuzeyinden güneyine, doğusundan batısına, Türk'ünden Kürt'üne herkes artık "ezbere" bilmektedir. Ezilenler ve sömürülenler kadar ezenler ve sömürenler de bunu çok iyi bilmektedirler.

İşçi sınıfı ise, bugünün egemenlerinin mezar kazıcısıdır; onların egemenliklerine son verecek olan tek devrimci sınıftır.

İşçi sınıfı, insanlığın nihai kurtuluşunu sağlayacak olan kendi devriminde yol gösterici, aydınlatıcı bilimsel bir dünya görüşüne sahiptir. Bu dünya görüşü, işçi sınıfının ideolojisi olan marksizm-leninizmdir.

İşçi sınıfının bilimsel dünya görüşü, gerçek bir devrim olmaksızın, mevcut düzenin eşitsizliğinin, haksızlığının, zorbalığının, baskısının ortadan kaldırmayacağını açık biçimde ortaya koyar.

Devrim, işçi sınıfının devrimi, basit bir alt-üst, yalın bir iktidar değişikliği değil, köklü ve kalıcı bir ekonomik, toplumsal, siyasal düzen değişikliği demektir.

Devrim, geleceğin altyapıdan üstyapıya kadar yeni baştan kurulması demektir.

Böylesi bir devrimi sadece işçi sınıfı başarabilir.

Bu devrimin sınıfı, değişik işkollarında, değişik çalışma koşullarında ve değişik ücretlerle çalışan bir sınıftır. Bu da, işçi sınıfının kendi içinde farklılaşmasına yol açar; işçi sınıfını değişik iş kolları içinde böler.

Oysa işçi sınıfının her iş kolunda, her çalışma ortamında karşısında tek bir sınıf, birlik içinde hareket eden tek bir sınıf vardır: Sermaye sınıfı.

İşçi sınıfı, sermaye sınıfına karşı mücadelesinde kendi iş koşullarından, çalışma koşullarından, ücret farklılıklarından kaynaklanan farklılaşmasını bir yana bırakarak birleşmek zorundadır.

1 Mayıs, işçi sınıfının kendi iç farklılaşmasını ortadan kaldırarak, sermaye sınıfına karşı birlik halinde hareket etmesinin bir günüdür.

İşçi sınıfı, farklı işkollarında farklı koşullarda ve farklı ücretlerle çalışırken, aynı zamanda kendi koşullarına karşı işkolu düzeyinde mücadele eder. Onun değişik işkollarındaki bu mücadelesi, yani sendikal mücadelesi, kaçınılmaz olarak birbirleriyle dayanışmayı gerektirir.

1 Mayıs, farklı işkollarındaki işçi mücadeleleriyle dayanışmanın sergilendiği bir gündür.

İşçi sınıfı, sermayeye karşı her zaman dişe-diş bir mücadele yürütmek durumun-

dadır. Sermaye ise, onların bu mücadelesini durdurabilmek için, hemen her zaman (yasal ya da yasadışı) zora, şiddete başvurur, kendi çıkardığı yasalarla engellemeye çalışır. Bunun yanında adam satın alarak, sendikasıztırarak, sendika ağaları oluşturarak onların mücadelesini durdurmak ve mücadele kararlılığını yok etmek için çabalar.

1 Mayıs, işçi sınıfının mücadele kararlılığının dışavurulduğu bir gündür.

İnsanlık, işçi sınıfı devrimi olmaksızın eşitsizlikten, yoksulluktan, zorbalıktan, haksızlıktan topyekün kurtulamaz. Bunun bilincinde olan işçi sınıfı, tüm ezilenlerin, sömürülenlerin, yoksulların, haksızlığa uğrayanların öncüsü ve sözcüsüdür.

1 Mayıs, tüm insanlığın nihai kurtuluşunu sağlayacak olan işçi sınıfının tüm dünyanın ezilenleriyle, sömürülenleriyle, yoksullarıyla birlik ve dayanışma içinde olduğunun ilan edildiği bir gündür.

İşçi sınıfı, her cinsten ve her “renk”ten toplumsal kesimlerin çıkarlarını savunur, onların mücadelesini destekler, onların mücadelesiyle dayanışma içinde olur.

İşte bu nedenle, kendi birlik, dayanışma ve mücadele gününü, kendi dışındaki halk kitlelerinin seslerini duyurabilecekleri bir alan haline getirmekte tereddüt etmez.

1 Mayıs, işçi sınıfının kızıl bayrağı altında gökkuşağı renkleriyle bezenirken, onun devrimci, kapsayıcı, bütünleştirici sınıf niteliğinin bir dışavurumudur.

İşçi sınıfı yüce ve bilge bir sınıftır; ezilen, sömürülen, baskı gören herkesin istemlerini kendi istemi haline getirir. Unutulmamalıdır ki, işçi sınıfının devrimciliği tüm insanlığı kucaklar; kızıl bayrağı tüm insanlığın kurtuluş bayrağıdır. Bu bayrak enternasyonalizmin bayrağıdır. Bu nedenle, hangi çevre, hangi kesim, işçi sınıfının kızıl bayrağını gölgelemeye, kendi “rengi” ile kapatmaya, üste çıkmaya çalışırsa, her şeyden önce kendisini yok ettiğini bilmek zorundadır.

İnsanlığın kendi kendine yapabileceği en büyük kötülük, kendisinin topyekün kurtuluşunu gerçekleştirebilecek tek devrimci sınıfın, işçi sınıfının mücadelesini görmezlikten gelmek ve onun ağır bedeller ödeyerek yarattığı değerleri kendi özgün çıkarları için kullanmaya kalkmak olacaktır.

Eğer bugün, 1 Mayıs’larda kadın sorunlarından çevre sorunlarına, gençlik sorunlarından ulusal sorunlara, mesleki sorunlara kadar her şey dile getirilebiliyorsa, bunun tek varedicisinin işçi sınıfı olduğu asla unutulmamalıdır.

YAŞASIN 1 MAYIS!

Anti-Emperyalist ve Anti-Oligarşik

DEVİRİMCİ GENÇLİK

<http://www.antioligarsikgenclik.com>